

TENGDAN

LA VOIX DU PEUPLE

Mỗi tuần xuất bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

Định Nghĩa - 62
Chỉ theo: THƯỜNG - 62

Thời trời lợi đất
cũng không bằng
người hòa

天 時 地 利
不 如 人 和

(Tiếp theo)

III. - Trị bệnh tiêu-la cách thế nào ?

5) Tiêm là là một bệnh tri rất
thoải. Thường thường uống thuốc
đi thấy lành một, hết đau xương,
hư thế chưa chắc là lành bệnh.

CÂU NGHĨA CHỦ "MANDARIN" THEO LỜI MỚI
(Chuyện thật)

Độc xong bài này, độc-giải chắc có ông trách tôi sao đã bày mà không chịu bày cho đến nơi, việc gì cũng bảo hỏi thầy thuốc, n-ư- t- i- ế- thời nói làm chi? Tôi viết hai này, chủ ý không phải bày cách trị bệnh tiêm la, nhưng chỉ để tỏ cho độc giả biết sự nguy hiểm của tiêm la và sự khó khăn của cách trị tiêm la thôi. Ai khôn thời lo mà đề phòng. Nếu không may mà mắc phải bệnh, thời lo mà điều trị gấp. Người nghèo đã có nhà thương bố- thí; người có tiền đã có các phòng khám bệnh riêng. Cách trị bệnh là một nghề riêng, chỉ chuyên làm thuốc trong hai ba mươi năm chưa chắc đã thông hiểu hết, như tôi làm sao bàn trong hai ba tháng gầy cho đủ được?

HA HA HA.

THẾ GIỚI THỜI ĐAM

LAO-ĐỘNG VÂN-ĐỘNG
Ở Á - ĐÔNG

Cuộc lao động quốc tế Đại - hội
của Á châu lần thứ nhất, trong
mấy hôm nữa sẽ họp tại thành
Can-qui-la (Calcutta), có các đại
biểu lao động của các nước Nhật-
bản, Trung-hoa, Ấn-độ, Nam-dương
quần đảo tại Lao động hội nghị
Genevê, tham dự để thảo luận các
vấn đề quan hệ đến lợi ích chung
của lao động Á - đông.

VĂN-VĂN

Tại hội NH cũng xem các chị em làm việc, từ cảnh có vịnh bốn bãi thì từ tuyệt, xin đăng lên báo để hội viên các bà các cô xem cho vui.

Coi chi Đ. X. Nh. thiếu bức tranh hoa điều.

Nắm sắc tơ chia một mối tình,
Cỏ hoa trang điểm tự tay mình.
Làm cho toàn bậc đều linh động,
Mọi chỉ đường kim nhảm đã xình.

Chị B. T. D. dạy các trò gái học quốc-văn

Vườn xuân vun xới lấy xuân-hoa.
Rèn đức tính-lành tiếng nước nhà.
Hỏi chị em ai từng đọc sử :
Dựng nền độc-lập phải đàn bà ?

Chị P. T. Đ. chân-tâm

Sớm khuya sẵn sóc việc tắm dầu,
 Này thả chân xuôi xem cũng màu,
 Gió lộng song đào khi bướm nở,
 Rên dặng bữa trúc lute công hầu.

**Chị Tr. T. L. dệt vải khung
máy.**

Trăm nghìn mỗi một thoi dăng,
 Tổng hợp lấy mình mấy nhai khoan.
 Nghĩ mọn dám mong gì lễ lễ,
 Thở ra (*) đủ góp k' đờn hàn.
 Đạm-Phượng ngữ.

(1) Nhỏ to lớn là rất nhỏ rất to

Xem thể thi cạnh tranh cùng
phù trợ hai đường khác nhau,
mà cái lòng tận thủ vẫn không
khác, nghĩa là tin ngưỡng cái
thuyết nào thì tinh thần dồn
về đường ấy, cũng tận công
phu, cũng hao tâm huyết, cũng
hy sinh cả thân mà sau mới
thụ được cái công chiến-thắng.
Thế mà là có chiến thắng bên
cạnh tranh, đây những vết
máu. khiến người ta trông thấy
mà ghê gớm; phơi ngàn vạn
hộp xương người để mua cái
vinh dự tanh hời cho một ông
tướng, nhân đạo ở đâu? công
lý ở đâu? sao cho bằng là có
chiến thắng về mặt phù trợ,
trông sạch thơm tho, dầu cho
trăm ngàn đời ai ai cũng sùng
bái, đường nào phải, đường
nào trái, đường nào hơn, đường
nào thua, ai ai cũng trông thấy
rõ ràng vậy.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and small dark spots, possibly due to age or handling. A vertical crease is visible near the right edge, suggesting it was once folded. The overall tone is a warm, off-white or light beige.

Nói thế thôi, gà kêu mà đêm
vẫn cứ dài, cóc nhằn rằng
mà trời vẫn cứ nắng; hóa
bình / hóa bình / chẳng qua
hai chữ khẩu đầu đó thôi, nay

Còn thuyết thứ hai, thì ý lại cùng lẫn lộn, không phải vì cạnh tranh cùng phải trợ mà chia rẽ nhau, mà chính vì những các cơ khác, xe hóa tài thủy, dùng mà chờ đỡ gươm giao sủng đàn để loan việc giết người, với dùng mà chờ đỡ thuốc thang vật thực để làm việc giúp người, thì trọng tài và lực, cũng tùy theo sức của xe cùng cái lâu đó, nào có phải chờ đỡ sát nhân thì đi mau mà mạnh, chờ đỡ cứu nhân thì lại đi chậm và yếu đi hay sao? Người ta mà có tánh tình thù ghét ý lại khác nhau, là bởi nơi giáo dục lập quán, kiến

Trần-diệu-Nam

(1) Impartial ngày 29 Mai

CREDIT FONCIER DE L'INDOCHINE

(DONG-PHAP-DIA-OC-NGAN-HANG)

Cho vay

Cầm nhà đất
Cầm đồn điền
Lầm nhà
Tậu nhà tậu đồn điền

Giá góp từng tháng rất nhẹ, như góp họ già từng năm, từ MỘT đến NĂM năm

Lãi rất nhẹ - Cách trả dễ dàng.
Bản-Hội có nhà ở các khu nhà già tình rất hạ

XIN HỒI THẺ LỆ TÀI:

HANOI - Hội Sở Bản-Hội 89 phố Francis Garnier
TOURANE - Maître PHAN-CAO-DOAN,
Lục-Sự kiêm Quản-Lý Văn Khố tại Tòa Án

Nghe dân: Một người tên là Trịnh hữu-Caiem, 28 tuổi, buôn bán tại Phú-Lạng-Tuơng g. bị bắt giam vì bị tình nghi là có dự vào Hội-kín. Nhưng cái tội trạng của Caiem này còn mập-mờ, nên tôi có đưa ra rằng nếu Caiem chịu chỉ rõ những người cầm quyền trong chi bộ của mình thì sẽ được thả.

Chiêm lên lên từ hai em gái mình với quan trên, để làm người hướng dẫn. Hai cô này muốn giúp cho anh em được thả nên bắt tay vào làm việc.

Sáng hôm 31 Mai, hai cô từ Phú-Lạng-Tuơng về Hanoi, rồi lại đi chuyển xe lửa chạy tới 1 giờ rưỡi chiều xuống Hải-phong. Tôi nói, hai cô vào một hiệu khách ăn uống qua loa, rồi đi đến gặp anh em họ. Không ngờ, tôi nói thì xảy ra việc ầm ầm.

Sở Liêm-phong Hanoi và sở Liêm-phong Hải-phong đồng hiệp lực tra xét để tìm thủ phạm và xét xem bởi sao các hội viên Hội-kín biết được những công việc của hai thiếu nữ này.

Nghe dân: Hai cô ở Hanoi, hai cô có gặp một người có thể đưa mình xuống Hải-phong để tìm anh em họ, nhưng người này kiên không đi và có chịch một người khác để đưa đi. Người này chờ hai cô ở cửa Bảo-tàng viện Maurice Long, và gọi tên hai cô ra, rồi lại đến nhà nhân. Chính người này đưa hai cô đến phố Đường-Cầu.

Cai người mà hai cô gặp lúc trước và giới thiệu người thứ nhì cho hai cô, liền đã bị bắt chuyển hôm 1er Juin.

Diễn báo: "France Indochine" và báo "Courrier d'Indochine".

LAO-ĐỘNG VÀ ĐÔNG Ở Á-ĐÔNG

(Xem tiếp trong nhất cột sau)

Ở Nhật-bản thì Chánh phủ hết sức đàn áp cuộc chiến công vận động về phái tả, năm ngoái chánh phủ giải tán rất nhiều đoàn thể lao động và bắt bỏ đảng viên cộng sản rất đông. Bởi các chính sách bả khác ấy mà bọn lao động bỗng nhiên đối với các cơ quan lao động cải cách dần dần mất lòng tin nhiệm mà hoài nghi cho họ là cộng tác với Chánh phủ trong những cuộc đảng ngục tàn bạo ấy.

Xin quý ngài bình tình thử nghĩ lại xem. Trong khoảng ở nhà đó có phải là lúc mà anh em bạn của chúng nó, những con nà quyền quý, phủ hộ, cấp ruợu, cần tra, đòi quả nếp đường, vài lòng gà vịt anh trước, anh sau, lần lượt đi tới thăm không? Ấy cái thứ ruợu trà, nếp đường, gà vịt, đó làm cho chúng nó mệt cả não, mỏi cả lòng, lớn cả mắt, và cả tai, mà không sao đi học nữa được.

Bọn học trò đó nó biết quý thầy lắm lắm, cũng muốn như ai kia, nhưng hiện vì cái khổ họ cái không nên không sao bắt ở được. Mà đã không bắt được thì lương tâm cắn rứt, bụng bảo dạ rằng: người sao từ từ với thầy mà mình tưởng như lãnh đạm. Đã nghĩ đến thế thì chẳng những sợ thầy giận, sợ bạn k. uy lắm, mà lại không biết mũi nào đứng trước thầy, trong đám bạn, mà phải trốn ở nhà đánh chén thiệt thối trong đường học vấn.

Tôi nghĩ rằng nếu chúng nó cũng muốn đến trước thầy để cùng bạn đưa lời cho kịp thời, nhưng cái não non nớt ấy lại nghĩ thầm rằng mình khổ gì đi tới tở, sao lại đi học nữa? Vì vậy mà phải trốn ở nhà đòi hỏi hơn cho khuây khỏa đã, rồi mới dám đi học. Những hạn đồng học gần sang quên những cái nghèo nàn, nên nhiều đứa dám đem lời nói bâng bâng học nghèo, nên bạn nghèo thật là chán ngán!

Cái hại vì tệ đi tới trên nền giáo hóa như kia, thì không lương-tâm nào duy trì nó nữa được. Ta phải nhất định tẩy chay nó đi. Muốn được vậy thì phải làm thế nào? - Tôi cũng đã thấy nhiều nhà mọt phạm đủ cả lương-tâm cái tục ấy.

ĐỘC-GIẢ LUẬN-DÀN

CÁI TỤC ĐI TẾT THẦY HỌC Ở XỨ TA

Lễ mừng năm đến; tục đi tết thầy học; làm kẻ sẽ mỗi tay; nhiều người đã đi vắng.

Nhân cái tình cảnh này xin có mấy lời phụ vào bài của ông phụ huynh học sinh hàn trong báo T. D. số 15a.

Tục đi tết thầy học này nay chẳng những không hợp thời và có nhiều điều trở ngại trong đường học vấn của trẻ con, như ông phụ huynh học sinh đã nói trước kia; mà lại còn một phương hại rất to nữa.

Cái phương hại ấy thì từ khi tôi bước chân lên nền giáo dục, liền được mục kiến rõ ràng, mà tôi cũng đã chữa trị hết sạch; nay xin phổ bày ra đây, trước xin lỗi bài trước, sau cũng xin công hiến các hàng giáo chức.

Ở ta gần đến ngày Nguyên đán, lễ Đoàn-dương, thì ở các học đường (nhất là ở thôn quê) có một số học trò bỏ học trước tuần, mà đến ngày tại giảng, cũng tới sau mấy bữa (có một tại ở nhà lo lễ tết thầy không kịp, còn xẻ ra cho kỳ thì phần nhiều là học trò nghèo) là về lễ gì thế? Có phải chúng nó lười biếng không? Có phải phụ huynh chúng nó bắt ở nhà trong những khoảng ấy không? Xin thưa rằng không phải. Chúng nó vẫn hiếu học, mà cha anh chúng nó cũng muốn cho chúng nó đi học luôn, nhưng chỉ vì hạn của chúng nó k. ông khăn cho đó thôi!

Xin quý ngài bình tình thử nghĩ lại xem. Trong khoảng ở nhà đó có phải là lúc mà anh em bạn của chúng nó, những con nà quyền quý, phủ hộ, cấp ruợu, cần tra, đòi quả nếp đường, vài lòng gà vịt anh trước, anh sau, lần lượt đi tới thăm không? Ấy cái thứ ruợu trà, nếp đường, gà vịt, đó làm cho chúng nó mệt cả não, mỏi cả lòng, lớn cả mắt, và cả tai, mà không sao đi học nữa được.

Bọn học trò đó nó biết quý thầy lắm lắm, cũng muốn như ai kia, nhưng hiện vì cái khổ họ cái không nên không sao bắt ở được. Mà đã không bắt được thì lương tâm cắn rứt, bụng bảo dạ rằng: người sao từ từ với thầy mà mình tưởng như lãnh đạm. Đã nghĩ đến thế thì chẳng những sợ thầy giận, sợ bạn k. uy lắm, mà lại không biết mũi nào đứng trước thầy, trong đám bạn, mà phải trốn ở nhà đánh chén thiệt thối trong đường học vấn.

Tôi nghĩ rằng nếu chúng nó cũng muốn đến trước thầy để cùng bạn đưa lời cho kịp thời, nhưng cái não non nớt ấy lại nghĩ thầm rằng mình khổ gì đi tới tở, sao lại đi học nữa? Vì vậy mà phải trốn ở nhà đòi hỏi hơn cho khuây khỏa đã, rồi mới dám đi học. Những hạn đồng học gần sang quên những cái nghèo nàn, nên nhiều đứa dám đem lời nói bâng bâng học nghèo, nên bạn nghèo thật là chán ngán!

Cái hại vì tệ đi tới trên nền giáo hóa như kia, thì không lương-tâm nào duy trì nó nữa được. Ta phải nhất định tẩy chay nó đi. Muốn được vậy thì phải làm thế nào? - Tôi cũng đã thấy nhiều nhà mọt phạm đủ cả lương-tâm cái tục ấy.

nhưng các ngài chỉ để tỏ lòng độ-lượng của mình, chứ chưa phải có ý trừ bỏ cái hại đó, nên sự kết quả cũng chưa được mỹ-mãn. Vì đã là để tỏ lòng của mình, thì tất phải dành bụng vì người, vì ông quyền quí, vì kẻ kim tiền, như thế thì còn mong gì trừ hại. Nếu như không muốn tỏ lòng của mình, chỉ mong trừ hại, thì phải nhất luật coi ai cũng như ai. Nào ông quí, nào người khổ, đã là phụ-huynh học-sinh thì ta đối với họ cũng đồng thể, thể mới mong có lẽ công bằng.

Làm như vậy mà muốn khỏi mất lòng ai, thì phải nói với học trò trước những lẽ ấy vài tuần rằng: "Cái tục đi tết thầy ngày nay đã không hợp thời nữa rồi lại sinh ra nhiều điều trở ngại, vậy các trò về thưa lại với phụ-huynh nên thôi đừng đi, nếu trò nào còn na cấp lễ vật đến thầy, thì thầy nhất định không nhận thầy lại cho trò ấy là xấu không biết nghe thầy. Trò nào đầu năm chỉ cuối học-tập chuyên cần, và không làm phiền lòng thầy là trò ấy hết công ơn thầy hơn là đi tết v."

N.ư vậy mà còn ai mang lễ tới thì nhất thiết từ đi.

Thế là tục ấy phải tiêu, rồi ở các học-đường đến buổi học cuối cùng và ngày khai giảng sẽ thấy số học trò đông đủ như thường. Thầy khỏi phải phiền lòng nơi số sách, trò không đem quà để nghĩ ngơi. Đói khát được thỏa, lương-tâm vui thích biết bao! Lễ vật mà chỉ! Tết nhất mà chỉ!

Sau này xin có mấy lời gõ cùng phụ-huynh học-sinh biết cho rằng: Một nhà mọt-phạm chân chính thì không ai lấy sự đi tết cũng không đi tết mà đem lòng chăm nom hoặc ghét bỏ. Vậy xin quý ngài nên bỏ cái tục ấy đi - Lấy vật chất tỏ lòng ân nghĩa thì rất tầm thường, lấy tinh thần tỏ lòng ân nghĩa mới là cao thượng. Xin quý ngài thử nghĩ.

Một người trong giáo giới

BÀ CAO VIỆC RIÊNG

Chúng tôi là LÊ-QUANG-LIÊN (Huế), LÊ-QUANG-DUẬT (Đông-dương), và LÊ-QUANG-TRUY (Lê-thủy) có đưa em là LÊ-QUANG-NGHĨ (Huế) (đang em là Bình), 18 tuổi, lành nghề nghề, nhạc-nhơn, lương-dân chúng tôi vào hết sức dạy dỗ và cho ăn học, mà nết hư không bỏ, thói xấu chẳng sửa. Nó đã tự tiện bỏ nhà đi đầu mất từ hôm 2 Juin 1929, hồi 4 giờ chiều.

Xin bà con quen biết đừng ai cho nó về mượn gì và đừng mua bán gì với nó, k. từ hôm nay. Chúng tôi không chịu trách nhiệm những việc hành vi của nó nữa. Ngày 3 Juin 1929.

LÊ-QUANG : LIÊN-DUẬT-TRUY

Kính-cáo

HỘI VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM

Chí cuộc ở Phố Borgnis Desbordes Hanoi, kính lời báo cáo cho các chức có nhận Phiếu Tiết Kiệm của Hội biết rằng kỳ xổ số thứ 20 sẽ tại tổng cuộc ở Saigon ngày 28 tháng Mai 1929 mới rồi, cái số 1223 của ông Gorsse, Bồi-thẩm ở tại Saigon được trúng.

Số học trúng một ngàn đồng đã cấp phát, liền rồi.

Kỳ xổ số gần tới đây thì định ngày 28 Juin 1929.

SÁCH MỚI

*Bản báo mới nhận được quyền HOA-TINH (trình thẩm tiền thuyết) của ông HỒ-ĐIỆP Đạo-nhân biên dịch, giá mỗi quyển 0\$22.

Xin có lời cảm ơn dịch giả và giới-thiệu cùng đọc giả T. D.

TƯ TƯỞNG MỚI

VĂN-HÓA-LUẬN

(NGUYÊN VĂN CỦA SCOTT NEARING)

2. - Giai-đoạn mới của văn minh

(Tiếp theo)

Thứ ba, trong thời đại văn hóa đã phát triển khoa học tự nhiên (sciences naturelles). Trong thời đại xã hội mới sẽ phát triển khoa học xã hội.

Trong trung kỳ và hậu kỳ của thời đại văn hóa, khoa học tự nhiên đã dần dần phát triển, người ta không những chỉ ý lại vào hai tay để chế sắt và gỗ ra đồ dùng, mà còn muốn tìm kiếm cái nhân quả nữa. Cái quan niệm nhân quả đã rõ rồi, bèn có thể bởi những phòng thực nghiệm và những điều kiện thực nghiệm mà cầu được những kết quả kỳ lạ. Do đó bèn đem học lý ứng dụng vào văn minh xã hội, bèn nhân hóa-học, vật-lý học, cơ-giới học, điện-khí học tiến bộ, người ta có thể cầm giữ những điều rất to lớn trong sinh hoạt vật chất.

Song, khoa học tự nhiên, trong thời đại văn hóa, vẫn còn thuộc về giai đoạn thần học và huyền học. Trong các nước rất khai hóa rồi mà các giáo đường vẫn y nhiên tồn tại như một thứ cảnh sát vô hình, phạm n.ững nguyên lý xã hội mà có phạm phạm đến tôn giáo thì giáo đường tức lấy cái khủng bố địa ngục mà uy bức ngay. Trong thời Trung thế (Moyen Age), khoa học tự nhiên gặp nhiều trở ngại, đều là vì thế. Thẳng đến khoảng cuối thời đại văn hóa thì khoa học xã hội lại cũng gặp những cái trở ngại như thế mà khó phát triển.

Làm sao mà cái cuộc diện ấy có thể cải biến được?

Phạm những kẻ đã thoát ly cái mê hoặc của thời đại văn hóa, quyết không thể ngồi yên mà nhìn những kẻ giàu có ức triệu cướp bóc những tài vật cần dùng của bọn công nhân bần khổ mà không xét một chút gì đến cứu cánh. Dưới chế độ văn minh ngày nay, chỗ nào lại không có vô số những kẻ công nhân ngồi chờ chết đói? chỗ nào lại không thấy những kẻ công nhân nan nản nơm nớp đứng bên các nhà hàng cơm cùng xa cực dục mà chờ ăn những miếng bòn kin nhờ ra? Nói về chiến tranh thì ở dưới chế độ hiện nay, đại đa số binh dân cũng đã dần dần sinh mỗi hoài nghi mà không tiến hành.

Nhưng văn hóa đã phát triển đến tư bản để quốc chủ nghĩa thì nội dung chỉ là bóc lột, chém giết, mà các học hiệu, các giáo đường, các báo chí lại ra sức tuyên truyền để mê hoặc nhân dân. Vì thế mà các khoa học xã hội,

không có thể phát triển đầy đủ ở dưới cái chế độ văn hóa ngày nay, trong cái xã hội phi khoa-học như thế.

Song nhận các khoa học tự nhiên trong thế kỷ 19 phát triển, lại sinh ra hai cái xu thế lớn. Cái xu thế thứ nhất, tức nhiều nhà kinh tế học và xã hội học, theo cái chế độ mưu lợi mà đặt một thứ cơ sở khoa học, chứ không hỏi đến cái tình chất khoa học là gì. Cái xu thế thứ nhì là do Các-Mác cùng các tín đồ Các-Mác vận động ở toàn thể xã hội mà dựng lên một thứ cơ sở khoa học.

Cuộc vận động kỳ dương nhiên là cách mạnh. Khoa học quan về sinh sản, trong các học hiệu ở thời đại văn hóa đã có dạy, còn cái học lý về sự phân phối thì còn dạy những quan niệm thần học và huyền học. Trong đám mê tín và bả ám ấy, phái Các-Mác thực đã phóng ra một cái ánh sáng chói rọi vậy.

Xã hội mới mà sử lý xã hội học, cũng như thời đại văn hóa mà sử lý hóa học. Xã hội từ chức tất sẽ phải các nhà xã hội học phân tích rất tinh tường, cũng như vật chất từ chức phải do các nhà hóa học phân tích tinh tường vậy.

Các nhà xã hội học lại tiến lên một bước mà hoàn thành một thứ khoa học tổng hợp để chỉ phối cái tâm lý của toàn thể xã hội.

Cái đặc điểm thứ tư của xã hội mới, hiện thời chính dương phát triển, tức xã hội phải đảm bảo từ khừ những nỗi thống khổ của cá nhân. Hiện thời thường có những xã hội lợi ích, những cơ quan từ thiện, những công lý bảo hiểm, những học tập xã, đều theo về phương diện ấy mà phát triển.

Hiện tại trong những nước công nghiệp, phạm những nhà trung sản đều có bảo chương sinh học. Bọn có gia tư, có trái khoắn, có những vật có thể cầm gói được, cũng như người sản khác, đều có được một món tiền thu nhập n.ết định.

Phạm những kẻ có tài sản thì không cần phải làm những công

Chú ý! Chú ý!

Ái là chủ tiệm bán thuốc bắc "CHÍNH VÀ SÔNG" nên tìm đến TIỆM QUÂN-THẮNG ở đường CANTON-NAIS N. 78-89 FAIFO là một nhà buôn bán thuốc bắc, tạp hóa, cước cầu, trứ danh từ xưa chi nay trải đã 30 năm dư trên đường kính-tế, ai ai đều nghe tiếng; bản sĩ bản lễ giá cả phải chăng, ai ở xa muốn hỏi giá cả gì, sẵn lòng trả lời ngay.

Xin kính mời quý khách chiểu cố.

Chủ nhân kính cáo

QUÂN-THẮNG

CÓ TIN MỪNG

Có lời kính cáo các bạn Thương nghiệp, lý, nam, khách và các quí khách, nay chúng tôi được dâng bản Độc quyền các thứ vật cho một nhà Đại Thương Cự pháp, tức là compagne GRATRY, toàn xứ Trung-Kỳ.

Xin mời các quí ngài chiểu cố, chúng tôi hết lòng chăm chú cái giá rất là phải chăng, để cùng nhau hưởng lợi, xưa nay phần ti có một công việc xứng đáng về tay bạn Thương nghiệp VIỆT-NAM ta.

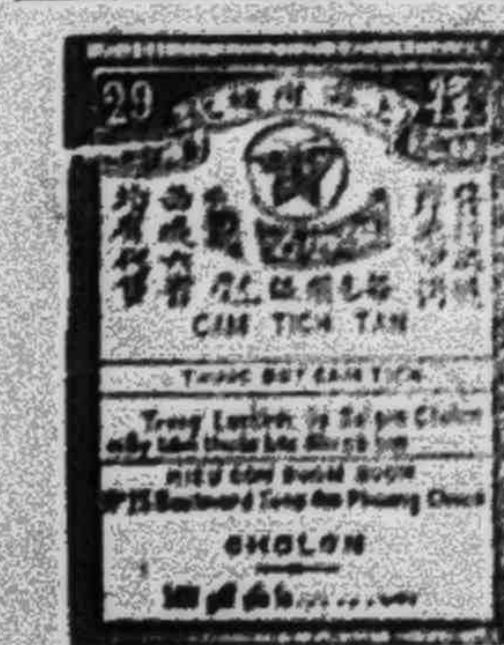
Hết thầy các-tỉnh trong xứ Trung Kỳ chẳng tới có Đại lý ca, xin tận đầu đến đây giao thiệp cũng như một nhà.

Nay kính cáo

TIÊN-LONG THƯƠNG-ĐOÀN

52 Rue des pipes Hanoi

Chủ nhân: TRẦN-QUANG-ĐOÀN

ĐẠI-QUANG DƯ-ỢC-PHONG

Tiệm cái 46 Boulevard Tông-Độc-Phương CHOLON - Tiệm nhánh 47 Phố hàng Đường HANOI :

CAM TICH TAN

Thương thấy nhiều hiệu làm bánh cam tích có dương hai là bằng bột gạo bột đậu. Thiết nghĩ những chất này rất hại ti vị của trẻ con, tức là có thể làm cho trẻ con biến đ. Bản được Phòng không, tức công của mới chế ra được thứ thuốc cam tích tán, có hiệu BƯM - BƯM này mọt ngon ngọt, bữa nay dùng thì ngày mai thấy hiệu nghiệm, cho nên hể ai dùng thứ này rồi thì không chịu đồng thứ bánh hại ti kia nữa.

Có bán khắp cả mấy tiệm thuốc bắc xứ VIỆT-NAM CAO-MÊN và LEO, và có sách thuốc để cho không. Nhờ có hiệu BƯM - BƯM kéo lằm thử giá.

